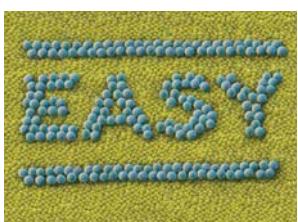
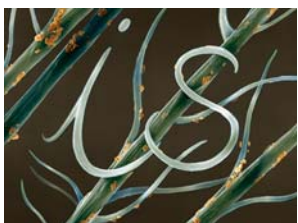
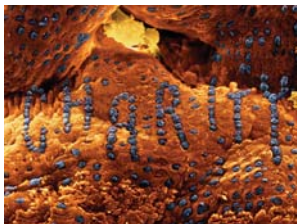

Dela – veleplakati ob
Tivolski cesti:
1. Presenetljivo lahko je
začeti z dobrotelnostjo.
2. Želja, da bi izgledal
dobro, me omejuje.

2.

Vabilo

NLB Galerija Avla, Trg republike 2, Ljubljana

29. november 2007–18. januar 2008

in

Tivolska cesta pri Tobačni tovarni v Ljubljani

29. november 2007–13. december 2007

Vljudno vas vabimo na otvoritev oblikovalske razstave Stefana Sagmeistera, ki bo v četrtek, 29. novembra 2007, ob 20. uri. Kot spremljevalni dogodek bo do 13. decembra 2007 na ogled tudi razstava veleplakatov ob Tivolski cesti pri Tobačni tovarni v Ljubljani.

You are cordially invited to attend the design exhibition. The exhibition opening will take place on Thursday, 29 November 2007 at 8 p. m. An outside billboard exhibition is open until December 13, 2007 by Tivolska street next to Tobačna factory in Ljubljana.

Razstavo je pripravil Emzin, Zavod za kreativno produkcijo.

The exhibition has been organized by Emzin, Institute of Creative Production.

Posebna zahvala za pomoč pri izvedbi razstave:
Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije,
Europlakat,
Avstrijski kulturni forum,
Mestna občina Ljubljana, Oddelek za kulturo in raziskovalno dejavnost,
www.aris-jabolko.si.

Special thanks for the realization of the exhibition:
The Ministry of Culture of the Republic of Slovenia,
Europlakat,
Österreichisches Kulturforum Ljubljana,
The City of Ljubljana, Department of Culture and Research,
www.aris-jabolko.si.

produkcija: Emzin, Zavod za kreativno produkcijo, tisk: Tiskarna Hren

Stefan Sagmeister

Rojen leta 1962 v Avstriji, diplomiral s področja grafičnega oblikovanja na Univerzi uporabnih umetnosti na Dunaju, kot Fulbrightov štipendist je prejel magistrski naziv Pratt Instituta v New Yorku. Leta 1993 je v New Yorku ustanovil studio Sagmeister Inc. Širša javnost ga pozna po oblikovanju ovitkov zgoščenk legendarnih Rolling Stonesov, Davida Byrna, Louja Reeda, skupine Aerosmith in številnih drugih svetovno znanih avtorjev. Njegova dela so prejela štiri nominacije in eno nagrado grammy, in sicer za ovitek zbirke albumov skupine Talking Heads z naslovom *Once in a Lifetime*. Med najpomembnejše naročnike, s katerimi je sodeloval, sodijo American Institute of Graphic Arts, muzej Guggenheim, medijski hiši HBO in Time Warner in drugi.

Ustvarjalni svet Stefana Sagmeistera zaznamuje inovativen pristop združevanja (na videz) nezdružljivega. V njegovih raznolikih delih se kaže globoko razumevanje procesa ustvarjanja, tehnične rešitve in pripomočke uporablja kot orodja za ustvarjanje čudovitih "hibridov", ki podirajo konvencionalne meje med kategorijami.

Za delo na področju grafičnega oblikovanja je prejel vrsto uglednih mednarodnih nagrad. Med drugim je samostojno razstavljal v Zürichu, New Yorku, Berlinu, Tokiu, Osaki, Pragi, Kölnu, Seulu in na Dunaju. Redno poučuje na newyorški šoli vizualnih umetnosti in pogosto predava po vsem svetu. Leta 2001 je pri ugledni britanski založbi Booth-Clibborn izšla njegova knjižna monografija z naslovom *Sagmeister: Made You Look*.

NLB Galerija Avla

Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana
NLB Galerija Avla, Trg republike 2, 1520 Ljubljana

koordinacija izvedbe razstav: Miranda Južnič
telefon: (01) 476 50 44
www.nlb.si/galerija

Stefan Sagmeister

Oblikovalska
razstava

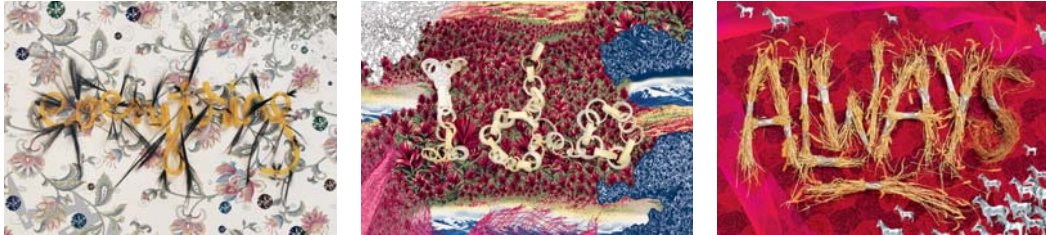
NLB Galerija Avla

Vse, kar sem se do sedaj naučil v življenju (Things I have learned in my life so far)

Dela:
1. *Vse, kar naredim, se vrne.*
2. *Predpostavke omejujejo.*
3. *Moje sanje so brez pomena.*

Na naslovni strani:
Neumno je misliti, da bo življenje v prihodnosti boljše, živeti moram sedaj.

Moj ded Josef Sagmeister je bil izučen črkoslikar in tipograf. Ker mu je njegov oče vsilil vodenje družinske prodajalne, se je lahko ukvarjal s svojo spretnostjo le ob večerih in vikendih. Odraščal sem obkrožen z njegovim znanjem, s tradicionalnimi črnimi tipografijami, natančno nanesenimi na skrbno izrezljane lesene plošče. Kasneje in bolj prefinjeno je name vplivala ameriška umetnica Jenny Holzer, ljubezniva ženska, s katero sem sodeloval pri oblikovanju ovitka zgoščenke Riuihija Sakamote in YMO na začetku devetdesetih let. Vedno sem občudoval njeno delo. Prihajam iz turistično razvite zahodne Avstrije, iz majhnega kraja z nešteti prodajalnami, v katerih lahko kupite kičaste, ročno poslikane ploščice z banalnimi motivi, ki se je po mojem odhodu na Dunaj in kasnejši selitvi v New York sredi osemdesetih znatno razvil. V njem sedaj stoji tudi čudovita Hiša umetnosti Bregenz (Kunsthau Bregenz), ki je poleg drugih uveljavljenih sodobnih umetnikov gostila tudi obsežno razstavo del Jenny Holzer. Leta 2000 sem se po sedmih letih vodenja newyorškega studia odločil za eksperimentalno leto brez ustvarjanja naročenih projektov za stranke, posvečeno raziskovanju morebitnih sprememb v procesu oblikovanja, ki ni omejeno z zunanjimi smernicami in roki oddaj. Med številnimi stvarmi, ki sem jih tisto leto počel, je bilo tudi pisanje dnevnika. Pisal sem ga že od štirinajstega leta, vendar sem se takrat, ko sem imel na voljo več časa, lahko bolj poglobljeno posvetil svojim mislim. Nova naročila, ki smo jih dobili kasneje, ko je bil studio po enem letu ponovno odprt za stranke, so nam puščala nenavadno veliko svobode. Pri prvem med njimi, šlo je za oblikovanje šestih vmesnih strani za revijo copy, ki naj bi ločevale različne sklope, smo lahko uporabili dobesedno karkoli. Vznemirljiva naloga brez omejitev, kot sem na prvi pogled naivno domneval, se je nazadnje izkazala za velik izziv. Z minevajočimi tedni je moje iskanje rešitve postajalo vse bolj razburljivo in ko sem se poskušal pomiriti z listanjem dnevnika, ki sem ga pisal prejšnje leto, sem naletel na stran z naslovom *Vse, kar sem se do sedaj naučil v življenju* (Things I have learned in my life so far). V naglici napisani stavki so bili odkriti in iskreni (trudim se, da v dnevnik ne zapisujem neresnic). Vse maksime so bile mišljene natanko tako, kot so bile

1.

zapisane, in čeprav nekatere morda zvenijo banalno, v njih ni nikakršnega cinizma. Ko sem izbral eno izmed misli, sem se namenoma izognil ustvarjanju tipografije kot neposrednega odseva njene vsebine. Dopolnjevanje jasnih, enostavnih povedi z enako jasno in enostavno tipografsko obliko bi namreč pomenilo ustvarjanje zaprtega sistema, ki od gledalcev ne bi zahteval nikakršnega sodelovanja in bi jih posledično puščal nedotaknjene. Oblikovali smo črke (znake), ki spominjajo na dogodke, ljudi in kraje, njihov pomen pa je za gledalce mogoče težko razpoznaven (kolobarji čebule, ki sestavljajo *I do*, se na primer navezujejo na zbirko čebulnih kolobarjev mojega mentorja Tiborja Kalmana). Čeprav mi dvoumno oblikovanje načeloma ni blizu, sem se tokrat odločil za odprt sistem in ustvaril širši prostor, v katerem lahko gledalci iščejo možne povezave.

Na sosednji strani objavljam enega od dnevnških zapisov, ki so nastali v eksperimentalnem letu.*

* Dnevniški zapis je dodatno prirejen zaradi novega konteksta in boljšega razumevanja.

30. junij 2000 Grafično oblikovanje je jezik. Torej se, seveda, lahko naučim še drugih jezikov, na primer filmskega ali glasbenega (ta dva me najbolj zanimata), in z vztrajno vadbo jih bom obvladal tako dobro, da me bodo drugi ljudje razumeli (upam lahko celo, da bom dovolj zanimiv, da bodo gledali ali poslušali moje delo). Namesto da bi se naučil novega jezika, lahko izboljšam tega, ki ga že znam govoriti oziroma v katerem imam kaj povedati. Desetletno učenje filmske režije, ki bi me pripeljalo do sklepa, da pravzaprav nimam kaj povedati, bi me spravilo ob pamet. Mogoče *Ljubim te* res zveni bolj romantično v francoskem jeziku kot v kitajskem – a kljub temu je tudi v zadnjem to mogoče izreči. Mogoče je *Ljubim te* bolj ganljiv v pesmi kot v grafičnem oblikovanju, toda tudi z oblikovanjem je mogoče izpovedati ljubezen. Ne nazadnje Taj Mahal dokazuje, da je *Ljubim te* mogoče reči tudi z arhitekturo.

Rezultat zgornjega razmišljanja sta serija z naslovom *Vse, kar sem se do sedaj naučil v življenju* (Things I have learned in my life so far) in odločitev, da se bom tudi v prihodnje držal grafičnega oblikovanja. To je oblikovalska razstava, ki je namenjena ne-oblikovalcem.** Razstavljena dela so naročile (in plačale) stranke, z uporabo oblikovalskih orodij so bila izdelana v oblikovalskem studiu. Čeprav pogosto slišimo o brisanju mej med umetnostjo in oblikovanjem, se mi zdita obe področji v newyorškem vsakdanjem življenju še vedno strogo ločeni; za vsako od njiju je značilen lasten sistem distribucije in medijev. Avtor meni najljubše izjave o razliki med umetnostjo in grafičnim oblikovanjem je ameriški minimalist Donald Judd, ki pravi: *Oblikovanje mora delovati. Umetnosti ni treba.* Če oblikujem stol tako, da postaja vedno bolj neudoben, postopoma zmanjšujem njegovo uporabnost, vse dokler na njem ne morem več sedeti. Pridem do točke, ko stol preneha biti stol in postane skulptura. Dela na tej razstavi morajo delovati. **Stefan Sagmeister**

** Oblikovanje, ustvarjeno za oblikovalce, se mi je – podobno kot glasba, namenjena glasbenikom, in umetnost, namenjena umetnikom – vedno zdelo žalostno omejeno in zato dolgočasno.

2.

3.